

*ianda, vel
inutiliter
augenda.*

*2. de Ge-
ner. anim.
cap. 3.*

*De veteri
Med. & de
Principijs.*

*De cauf-
sis Plant.*

*Origo qua-
lis remedio-
rum.*

probatur, quod cùm ad eandem rem significandam consuetis nominibus, minusque barbaris vti possent, aliorum abeant, & nomenclationis ostentatione ineptire non vereantur, dum rem vnam polysemis obnubilent. Etenim si ab Aristotele vocetur *θερμὸν*, calidum, & *πνεῦμα*, spiritus: si ab Hippocrate quoque *θερμὸν*, & *δύναμις*, potentia: si à Theophrasto *τὸ ἐμβέλον τῆς Φύσεως*, vitale principiū in natura: cur tantorum virorum nominum inani luxuria, cum viris probis & doctis non minùs loquamur, quām sentiamus? Scilicet tanti sit Paracelsus, vt quouis eius instinctu, quod prius hoc dixeramus, iam aliud vocemus: & præter rem necessitatemque, cùm entium numerum nequeamus, volum ampliorem reddamus: quasi verò per se sat grauis variarum rerum cognitio non foret, vt hoc difficultatis & confusionis, quæ inde nascitur, auctario importuno, grauior redi, comitatorque deberet? Sed latet heic multorum inanis ostentatio. Quod verò originem eiusmodi remediorum attinet,